

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: J. F., narozený „X“,
trvale bytem „X“
zastoupený Mgr. Štěpánem Jaklem, advokátem
se sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice
proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2018, č. j. MPSV-2018/34071-916,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasné podanou žalobou domáhal prostřednictvím svého právního zástupce přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, ze dne 16. 2. 2018, č. j. MPSV-2018/34071-916 jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Ústí nad Labem („dále jen správní orgán I. stupně), ze dne 12. 12. 2017, č.j. 34842/2017/RNL, kterým bylo dle zákona č. 111/2016 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“), rozhodnuto Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

poskytovat žalobci nižší doplatek na bydlení, a to ve výši 2 797 Kč měsíčně od července 2017.

Žaloba

2. V žalobě žalobce uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť rozhodnutím o přiznání nižšího doplatku na bydlení je žalobce vystaven vážným sociálním problémům, t.j. je bezprostředně ohrožen ztrátou bydlení. Žalobce zdůraznil, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž některými žalobcem navrženými námitkami se žalovaný nezabýval vůbec a pro tyto nedostatky shledává napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Žalobce je přesvědčen, že napadené rozhodnutí, stejně jako rozhodnutí správního orgánu I. stupně odporuje zákonné úpravě, stanovené v zákoně o pomoci v hmotné nouzi, vymezující podmínky pro přiznání doplatku na bydlení, namítá, že správní orgán I. stupně zohledňuje tzv. odůvodněné náklady na bydlení v daném měsíci, tj. nájemné maximálně v místě obvyklé výši, kterou určí úřad práce vlastním prošetřením, obdobné náklady spojené s vlastnickou, družstevní formou bydlení či obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení, úhrady za služby spojené s užíváním bytu maximálně v místě obvyklé výši a úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií ve výši, která je místě obvyklá podle sdělení dodavatelů energií. Žalobce se domnívá, že při výpočtu nájemného ve výši v místě obvyklém došlo žalovaným k nesprávnému postupu, když žalovaný nevzal v potaz žalobcem tvrzené obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení ve výši 1 231 Kč, zahrnující náklady za užívání společných prostor, kolárny, sušárny, dvora, zahrady, sklepa k uložení potravin, kuchyňky, chodby a stodoly k uložení movitých věcí žalobce, které jsou započítány v celkové výši nájemného tvrzené žalobcem.
3. Žalobce dále nesouhlasí s postupem žalovaného, který do položky úhrad za služby spojené s užíváním bytu nezapočetl částku úhrad za pevná paliva z důvodu údajného rozporu mezi údaji uvedenými v dokumentu informace o užívání bytu a podnájemní smlouvou. Takovýto postup považuje žalobce za vadný. Dodal, že kdyby byl seznámen s úmyslem žalovaného prošetřit způsob vytápění nemovitosti, poskytl by mu plnou součinnost a vysvětlil by mu veškeré nejasnosti týkající se způsobu vytápění nemovitosti.
4. V neposlední řadě žalobce namítá, že do položky nezbytné služby související s užíváním bytu žalovaný nezařadil ani částku za úklid společných prostor v domě, za osvětlení společných prostor v domě, za vybavení bytu společnou televizí a rozhlasovou anténou, vybavení bytu nábytkem a nezbytnými spotřebiči a správu bytu ve výši 1 350 Kč a nezahrnutí těchto nákladů do výpočtu doplatku na bydlení nijak nezdůvodnil.

Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že v případě žalobce se jedná o případ hodný zvláštního zřetele a zabýval se ustanovením odůvodněných nákladů na bydlení. Vyšel přitom z ust. § 8 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi, kde je mimo jiné uvedeno, že pokud užívají byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení se žadatelem o dávku nebo příjemcem dávky další osoby, určí se výše odůvodněných nákladů na bydlení podílem všech osob užívajících tentýž byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení, jako kdyby byly tyto osoby společně posuzované, a to bez ohledu na to, jestli tyto osoby o dávku žádají. Bytovou jednotu se žalobcem užívá dalších 5 osob, celkem tedy 6 osob, které nejsou společně posuzované. Náklady bydlení jsou podle sdělení pronajímatele pro všechny osoby stejné, osoby v hmotné nouzi mají slevu 1 010 Kč z nájemného (4 osoby mají slevu z nájemného). Správní orgán I. stupně tedy spočetl ve svém rozhodnutí skutečné náklady na celý užívaný byt. Dále porovnal náklady skutečné s náklady odůvodněnými, kdy při stanovení odůvodněných nákladů na bydlení se započítává nájemné hrazené v nájemních bytech až do výše obvyklé, pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše místně obvyklé, úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií. Takto správní orgán I. tedy stanovil odůvodněné náklady na bydlení za celý byt. Konkrétní částku nájemného v místě obvyklém stanovil správní orgán I. stupně na 2 050 Kč, protože žalobce je osobou v hmotné nouzi, má slevu na nájemném ve výši 1 010 Kč.
6. Ohledně námitky žalobce týkající se nezohlednění při započtení nákladů na vytápění do odůvodněných nákladů, se žalovaný vyjádřil tak, že v odůvodněných nákladech na bydlení nezohlednil náklady na teplo z důvodu, že z údajů uvedených v dodatku nájemní smlouvy není zřejmé, jaká částka nákladů je za teplo, jaká za TUV a jaká za další způsoby topu. Ze žalobcem předložených dokladů tak není přesně určeno, jakým způsobem je dům vytápěn. Stejně tak žalovaný nesouhlasí s námitkou žalobce týkající se skutečnosti, že pokud by byl žalobce seznámen s úmyslem prošetřit způsob vytápění, poskytl by potřebnou součinnost. K tomuto žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně se snažil odstranit rozpory ve vytápění bytu provedením šetření na místě. Šetření však nebylo provedeno, protože nájemci domu pustili sociální pracovníce pouze na dvůr s odůvodněním, že není přítomen jednatel společnosti, jemuž nemovitost patří. Umožněn nebyl žalobcem ani druhý pokus o provedení šetření, ač o něm byl žalobce dopředu výzvou obeznámen.
7. K poslední námitce žalobce se žalovaný vyjádřil tak, že k uvedení problematice se ve svém rozhodnutí podrobně vyjádřil s odůvodněním, že se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, který položku konkretizovanou žalobce výše do nákladů na bydlení nezahrnul, protože v nájemní smlouvě je uvedeno, že se jedná o nezbytné služby, u kterých není možné určit jejich konkrétní druh a výši. Navrhl proto předmětnou žalobu v plném rozsahu jako nedůvodnou zamítnul.

Správní spis

8. Ze správního spisu soud zjistil následující podstatné skutečnosti. Dne 12. 11. 2012 podal žalobce žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi - doplatek na bydlení, která mu byla rozhodnutím ze dne 14. 3. 2017 č. j. 9414/2017/RNL, přiznána od měsíce února 2017, a to ve výši 5 744 Kč měsíčně. Oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 27. 7. 2017 č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

21838/2017/RNL, pak bylo zahájeno správní řízení ve věci změny výše doplatku na bydlení, který byl snížen rozhodnutím správního orgánu I. stupně dne 27. 7. 2017, č. j. 21840/2017/RNL z 5 744 Kč na 3 163 Kč měsíčně ode dne 1. 7. 2017, proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal a žalovaný toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Oznámením správního orgánu I. stupně ze dne 16. 11. 2017 č. j. 32343/2017/RNL, pak bylo zahájeno správní řízení ve věci odejmutí doplatku na bydlení, kterým však byl doplatek stanoven na částku 2 979 Kč měsíčně od července 2017 rozhodnutím ze dne 12. 12. 2017, č.j. 34842/2017/RNL.

Posouzení věci soudem

9. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť právní zástupce žalobce a žalovaný po řádném poučení nevyjádřili svůj nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání.
10. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlížet toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
11. Po přezkoumání předloženého správního spisu a platné právní úpravy dospěl soud k závěru, že žaloba není z pohledu uplatněných žalobních námitek důvodná.
12. Ve smyslu ust. § 8 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi pokud užívají byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení se žadatelem o dávku nebo příjemcem dávky další osoby, určí se výše odůvodněných nákladů na bydlení podílem všech osob užívajících tentýž byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení, jako kdyby byly tyto osoby společně posuzované, a to bez ohledu na to, jestli tyto osoby o dávku žádají.
13. Ve smyslu ust. § 33a odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi bytem se pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt. Dle odst. 5 lze v případech hodných zvláštního zřetele s využitím informace pověřeného obecního úřadu nebo újezdního úřadu podle § 35a odst. 1 pro účely tohoto zákona za byt považovat i část bytu, pokud byt splňuje podmínky podle odstavce 1. Pokud v tomto bytě žije více osob, které se pro tyto účely společně neposuzují, určuje se výše odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt, a je-li na tento byt těmto osobám poskytován příspěvek na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře, odečte se tento příspěvek od odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt, a dále se postupuje podle § 8. Odečte-li se

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

příspěvek na bydlení postupem uvedeným ve větě druhé, platí, že pro účely zjišťování nároku na doplatek na bydlení a jeho výše se tento příspěvek již znovu neodečítá.

14. Ve smyslu ust. § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi se do odůvodněných nákladů na bydlení započítávají a) nájemné, popřípadě obdobné náklady spojené s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení nebo obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení; nájemným nebo obdobnými náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení se rozumí nájemné hrazené v nájemních bytech, a to až do výše, která je v místě obvyklá; obdobnými náklady spojenými s vlastnickou nebo družstevní formou bydlení se rozumí výše prokazatelných nákladů, maximálně však do výše nákladů uvedených v zákoně o státní sociální podpoře, b) pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše, která je v místě obvyklá; úhradou služeb bezprostředně spojených s užíváním bytu se rozumí úhrada za ústřední (dálkové) vytápění a za dodávku teplé vody, za úklid společných prostor v domě, za užívání výtahu, za dodávku vody z vodovodů a vodáren, za odvádění odpadních vod kanalizacemi, za osvětlení společných prostor v domě, za odvoz tuhého komunálního odpadu, za vybavení bytu společnou televizní a rozhlasovou anténou, popřípadě další prokazatelné a nezbytné služby související s bydlením, c) úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií; úhradou prokazatelné nezbytné spotřeby energií se rozumí úhrada dodávky a spotřeby elektrické energie, plynu, případně výdaje na další druhy paliv, a to ve výši, která je v místě obvyklá; výše úhrady za prokazatelnou nezbytnou spotřebu energií se stanoví jako průměrná cena za dodávku energií pro bytovou jednotku určité velikosti podle sdělení příslušných dodavatelů těchto energií, nejvýše však ve výši skutečných úhrad; v odůvodněných případech lze navýšit takto zjištěné částky až o 10 %; za odůvodněný případ se považuje zejména dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav, d) v případech hodných zvláštního zřetele při užívání jiného než obytného prostoru nebo ubytovacího zařízení úhrada nákladů uvedená v písmenech a) až c), a to do výše, která je v místě obvyklá, avšak maximálně do výše 80 % normativních nákladů na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře, e) v případech hodných zvláštního zřetele podle § 33 odst. 6 věty třetí úhrada nákladů uvedená v písmenech a) až c), a to do výše, která je v místě obvyklá, maximálně však do výše normativních nákladů na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře, f) u stavby pro individuální či rodinnou rekreaci užívané vlastníkem úhrada nákladů uvedená v písmenech a) až c), a to do výše, která je v místě obvyklá, avšak maximálně do výše 90 % normativních nákladů na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře.
15. Jak vyplynulo z obsahu předloženého spisu, žalobce pobíral doplatek na bydlení od listopadu 2012. Pro účely doplatku na bydlení byl samostatně posuzovanou osobou a byl v dlouhodobé pracovní neschopnosti, přičemž příjmy nedokládal. Žalobce neměl žádný využitelný majetek. Žalobce byl příjemcem příspěvku na bydlení na základě užívání části bytu, jak doložil podnájemní smlouvou, přičemž doplatek na bydlení mu byl od července 2017 snížen z původních 5 744 Kč na 2 979 Kč. Vzhledem ke skutečnosti, že správní orgán doplnil spisovou dokumentaci o chybějící podklady a místní šetření se mu nepodařilo uskutečnit, přistoupil ke snížení doplatku za bydlení, a to rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 12. 12. 2017, č. j. 34842/2017/RNL, které předcházelo žalobou napadenému rozhodnutí žalovaného.
16. Ve smyslu ust. § 33a odst. 5 s využitím § 33a odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi lze pro účely tohoto zákona považovat i část bytu, pokud byt splňuje podmínky dle odst. 1. Pokud v tomto bytě žije více osob, které se pro tyto účely společně neposuzují, určuje se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

výše odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt, a je-li na tento byt těmto osobám poskytován příspěvek na bydlení podle zákona o státní sociální podpoře, odečte se tento příspěvek od odůvodněných nákladů na bydlení za celý byt a dále se postupuje podle odst. 8. Odečte-li se příspěvek na bydlení postupem uvedeným ve větě druhé, platí, že pro účely zjišťování nároků na doplatek na bydlení a jeho výše se tento příspěvek již znovu neodečítá.

17. V případě žalobce činily skutečné náklady na celý užívaný byt částku ve výši 5 600 Kč pro jednu osobu se slevou x 4, (neboť v bytě se nacházejí 4 společně neposuzované osoby) + 6 610 Kč celkové náklady pro jednu osobu bez slevy x 2 (neboť dvěma společně neposuzovaným osobám byl rovněž doplatek na bydlení vyplácen) = 35 620 Kč.
18. Ve smyslu ust. § 34 zákona o pomoci v hmotné nouzi se do odůvodněných nákladů na bydlení započítává a) nájemné, b) pravidelné úhrady za služby spojené s užíváním bytu, maximálně však do výše, která je v místě obvyklá, a c) úhrada prokazatelné nezbytné spotřeby energií, která je v místě obvyklém.
19. V případě žalobce odůvodněné náklady na bydlení za celý byt činily: nájemné ve výši 15 640 Kč (3 280 Kč skutečné nájemné bez slevy x 2) + (2 270 Kč skutečné nájemné se slevou x 4) a z této částky soud vypočetl nájemné ve výši místě obvyklé 12 296 Kč.
20. Výpočty soudu se tedy shodují s výpočty správních orgánů. Soud neshledal v postupu výpočtu doplatku na bydlení žádné pochybení.
21. K námitce žalobce, že žalovaný nevzal v potaz žalobcem tvrzené obdobné náklady při užívání bytu v jiné než nájemní, družstevní nebo vlastnické formě bydlení ve výši 1 231 Kč zahrnující náklady za užívání společných prostor kolárny, sušárny, dvora, zahrady, sklepa k uložení potravin, kuchyňky, chodby a stodoly k uložení movitých věcí žalobce, jež jsou v řešném případě započítány v celkové výši nájemného, soud uvádí, že v žalobcově případě činí v místě obvyklém nájemné částku 2 050 Kč (12 296 Kč : 6), a protože se jedná o osobu v hmotné nouzi má žalobce uplatněnou slevu na nájemném ve výši 1 010 Kč, tedy skutečné nájemné činí 2 270 Kč. Rozdíl mezi skutečně hrazeným nájemným a nájemným v místě obvyklém tak činí 220 Kč, nikoliv 1 231 Kč, jak tvrdil žalobce. Námitka žalobce ohledně nezapočítání obdobných nákladů při užívání bytu je tedy nedůvodná, neboť s touto námitkou žalobce se žalovaný řádně vypořádal, a to konkrétně na straně 4-5 žalobou napadeného rozhodnutí.
22. K námitce žalobce ohledně nezahrnutí obdobných nákladů spojených s vlastnickou formou bydlení, soud uvádí, že tyto náklady by měly být součástí nájemného, jelikož v případě podnájemní formy bydlení se do odůvodněných nákladů nezapočítávají náklady obdobné s vlastnickou formou bydlení.
23. K námitce nezapočítání nákladů za energie, soud uvádí, že správní orgán I. stupně vycházel z podkladů předložených žalobcem, tedy dodatkem k podnájemní smlouvě, ze které není zřejmé jaká částka nákladů je za teplo, jaká za TUV, a jaká za další způsoby otopy. Dodatek k podnájemní smlouvě obsahuje pouze souhrnnou výši nákladů za všechny tyto položky v částce 1 050 Kč. Není tedy jednoznačné, jakým způsobem je dům vytápěn. Správní orgán I. stupně se rovněž pokusil o provedení místního šetření za účelem ověření skutečnosti rozhodných pro nárok, výši nebo výplatu dávek pomoci v hmotné nouzi, včetně zjištění způsobu vytápění. Místní šetření se nepodařilo řádně uskutečnit. Skutečnost, že žalobce správnímu orgánu nepředložil veškeré podklady potřebné pro zohlednění způsobu vytápění a měsíčních úhrad za vytápění, nelze žalovanému přičítat

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

k tíži. Navíc nelze přehlédnout, že správní orgán I. stupně chtěl místním šetřením zajistit veškeré chybějící údaje, a i z tohoto důvodu nelze vnímat postup správního orgánu za chybný.

24. K poslední námitce žalobce, že do položky nezbytných služeb souvisejících s bydlením žalovaný nezařadil a nezdůvodnil ani částku za úklid společných prostor domu za osvětlení společných prostor domu, za vybavení bytu společnou televizí a rozhlasovou anténou, vybavení bytu nábytkem a nezbytnými spotřebiči, a správu bytu ve výši 1 350 Kč, soud konstatuje, že ani tato námitka žalobce není důvodná. Předně je třeba uvést, že žalovaný se s námitkou žalobce řádně vypořádal na straně 6-7 žalobou napadeného rozhodnutí, kde podrobně popsal, z jakých důvodů položku do nákladů na bydlení nezahrnul. Je zřejmé, že žalovaný se s uvedenou námitkou žalobce vypořádal a obsírně objasnil, proč nebyla částka zahrnuta do nákladů na bydlení. Soud se se závěry žalovaného ztotožnil.
25. Správní orgán I. stupně i žalovaný tak dle názoru soudu postupovali v předcházejícím správním řízení v souladu s příslušnou právní úpravou a předmětnou dávku vypočítali správně.
26. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve výroku II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem dne 31. května 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

JUDr. Markéta Lehká, Ph. D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)